

אפני ...

1947

31.5 — לחופי הארץ הגיעה אונייית המפעלים יהודה הלוי אונייית המפעלים הראשונה של עולי מארוקו ועליה כ-500 עולים.

1948

31.5 — דויד בן גוריון פירסם פקודת יום, שעל-פיה הפכה ההגנה לצה"ל.
1.6 — שירת גיפים ראשונה מגיעה לירושלים בדרך בורמה. מונו שלושת הר' שגרירים הראשונים של ישראל — אליהו אפשטיין (אילת) בוואשינגטון, מוריס פישר בפאריס ואהוד אבריאל בפראג.

1951

30.5 — האמיר טלאל, יורש-העצר של עבר-הירדן, הוכרז רישמית ככלתי שפוי בדעתו.

1952

4.6 — נפטר הסופר והעורך, אשר ברש, בגיל 63.
5.6 — הונחה אבן הפינה לבית-החולים הדסה בשכונת עין-זכרון בירושלים.

1955

31.5 — הופעל לראשונה חיוג בינע"י רוני ישיר בין שלושת הערים הגדולות בישראל.

1958

6.6 — בירושלים נפתחה תערוכת ה' עשור. היא משתרעת על 120 מטרים מרובעים וביקרו בה 600 אלף איש.

1960

30.5 — נפטר הסופר וחמשורר היהודי-רוסי, בעל פרס נובל, בוריס פסטרנאק.

1961

30.5 — דויד בן-גוריון נפגש לשיחה

הפינוי הגדול מדנקרק 3.6.1940

עם נשיא ארצות-הברית, ג'ון קנדי, במלון וולדורף אסטוריה בניו-יורק. נפטר שר-הדואר, בנימין מינץ, בגיל 58. מינץ היה מראשי פועלי אגודת ישראל.

1962

31.5 — אדולף איימן הוצא להורג בכלא רמלה, גוויתו נשרפה ואפרו פוזר בלב ים, אחר שנשיא המדינה דחה את בקשת החנינה שלו.

1963

30.5 — מפקד חיל-האוויר הגנרל אוד בול, מונה כראש משקיפי האוויר בישראל. נוסדה אוניברסיטת חיפה.

1966

2.6 — החללית האמריקאית טרבייר נחתה נחיתה רכה על הירח והחלה מש" דרת צילומים לכדור הארץ.

1969

1.6 — תיאטרון האוהל נסגר אחרי 45 שנות פעילות.

1971

2.6 — אר-על קיבלה את מטוס ה-יאמבו הראשון שלה.

מה אירע במאה ה-20' בשבוע של סוף מאי וראשית יוני? במדור חדש זה יסקור „העולם הזה" כמה מן המאורעות שאירעו ב-78 השנים הקודמות בשבוע שבו מופיע הגיליון.

1909

30.5 — הצעד הראשון לייסוד תל-אביב, הוגרלו 60 המיגרשים הראשונים באחוות-בית והוגשה תוכנית להקמת שכונת מגורים ליד יפו.

1915

1.6 — הפצצת האוויר הראשון על לונדן

פרנץ קאפקא 3.6.1924

דון ספינוטה-אוויר גרמניות צ'רפלין מפציץ צות את הבירה הבריטית.

1917

1.6 — יוסף טרומפלדור חוזר לרוסיה לארגן לגיון יהודי שיכבוש את ארץ-ישראל אל.

1922

3.6 — בעיקבות מאורעות הדמים של מאי 1921 מוציא שר-המושבות הבריטי ווינסטון צ'רצ'יל ספר-לבן המעורר תסיסה בקרב הישוב בארץ.

1923

5.6 — נערכה בהבימה הצגת הבכורה של היהודי הנצחי לדויד פינסקי.

1924

3.6 — נפטר פראנץ קאפקא בגיל 41. מאוחר יותר התפרסם היהודי הצ'כי שכתב גרמנית על-ידי וידו מאס ברוד, שליקט, ערך והוציא לאור את יצירותיו.

1925

1.6 — הופיע הגיליון הראשון של דבר, עיתון הסתדרות העובדים, בעריכת ברל כצנלסון.

1936

4.6 — הוקמה הממשלה הסוציאליסטית הראשונה בתולדות צרפת. בראשות ממ" שלה זו עמד הסופר והמדינאי היהודי צרפתי ליאון בלוז וצעדו הראשון היה להלאים את הבנקים ואת תעשיית הנשק בצרפת.

1937

31.5 — הגרמנים מפציצים את העיר הספרדית אלמריה כתגומול על תקיפת אונייית המילחמה הגרמנית דויטשלאנד על-ידי הלולייסטים.

3.6

— אדוארד הר' הדוכס מווינדזור, מלך בריטניה, נושא לאשה את וליס וורר-פילד סימפסון, גרושה מבולטימור, ארצות-

(המשך ממחוד 6)
מעולם והריני מעיד שבחיפה אין ולא היה פשע רציני. בשנים שעברו היו בחיפה שני מיקרי שוד בנק (באחד מהם הסגיר השודד את עצמו) וכל עבודת המיטרה מצטמצמת לפריצות זעירות ותו לא. קל לחלק מחמאות לחיפה, שהיא עיר רדומה, ללא הבעיות הקשות המעיקות על תל-אביב, ולהחמיא למפקד המיטרה במקום, שמעולם לא נדרש להוכיח את עצמו במצבים קשים.
אני משוכנע, ויש לי ידע בנושא, שאם תתעוררנה בחיפה הבעיות הקשות של תל-אביב — שוד, פרוטקשן — תגלו מייד כי המלך ערום וכי טעיתם כשר פירחתם שבחים למיטרה ולמפקדיה.
שוטרי חיפה מוצאים להם זמן כדי לעשות את עבודת הפקחים העירוניים. הם משוטטים במדום, בחברות של ארבעה שוטרים, ומחלקים קנסות למעשנים בבתי-קולנוע. המסקנה: מיטרה מפוארת זו טובלת מעודף כוח-אדם, לכן יש להעביר כ-200 או 300 שוטרים מחיפה לתל-אביב, הנחנקת תחת נטל עקומת הפשע הגואה. ויפה שעה אחת קודם.

א.ד.ג., חיפה
● השם והכתובת שמורים במערכת.

כבוד של קצין פולני

תואר דוקטור-כבוד הוענק בש-בוע שעבר לראש-הממשלה מטעם אוניברסיטת תל-אביב, והקאמ-פוט געש.

מאות אנשי שמאל ושוחרי-שלום הפ-גיבו בקאמפוס התל-אביבי, במחאה על הענקת תואר הכבוד למנחם בגין. אלא שהמפגינים התמימים סבורים, כנראה, שרשויות האוניברסיטת בארץ יש ברירה — לכבד או לא לכבד את ראש-הממשלה. ואין זה כך. שהרי אוניברסיטת תל-אביב, כמו שאר המוסדות להשכלה גבוהה בישראל, סמוכה על שולחן הממשלה וזקוקה לתמיכה כספית מצד המדינה כאוויר לנשימה. לכן עשו ראשיה את אשר עשו, לא בשימחה ולא מרצון — כדי לקנות את ליבו של ראש-הממשלה ולפתוח באמי-צעותו את ידו הקפוצה של שר-האוצר.

דלית זוהר, תל-אביב

בהפגנה באוניברסיטת תל-אביב השמיי עו אנשי הימין, בניצוחם של עולים חד-שים מארצות-הברית וברית-המועצות לי-ראשונה בגלוי את אשר הם אמרו עד כה בסתר, ביניהם לבין עצמם: „דיר-

יאסין בביריות!" לא פחות ולא יותר. לך צעקו בקול גדול.

אנשי השמאל השיבו להם בתגובה „פאשיסטים!" „נאציים!" אינני נימנה על אותם הששים בכל הזדמנות, לעניין ושלא לעניין, לכנות את יריביהם הפוליטיים, בתוארים כמו „פאשיסטים" או „נאציים", אך הפעם זה היה מוצדק במאת האחוזים. אין מילים אחרות כדי לתאר את מי ש-מטיף לחזור שוב ושוב על מעשה הטבח בדיריאסין.

איציק אברהמי, חיפה

הענקת התואר גרמה הרבה נחת לראשי הממשלה, שהרי מנחם בגין הוא קצין פולני, וקצין פולני, כידוע, הוא איש עם הרבה כבוד.

אביבית שר, רמת-גן